

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Vita Et Martyrivm Sancti Chiliani Episcopi, Colomanni Presbyteri, & Totnani
Diaconi. Ex ea quæ integra fide extat apud V. P. Surium. Coronati sunt
Anno Incanati verbi 689. sedente Sergio Papa, & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

cessitate Dei auxilium postulabat. Hęc orantem vox cœlitus delapsa confirmavit, certioremq; reddidit, cuncta ad eius petitionem esse perficienda. Hanc ut audiuit vocem, alacer statim cervicem lictori prębuit, atque ictum gladij hilarivultu excepit, octavo Mensis Iulij. Sacrum porro eius corpus à fidelibus noctu ablatum, vnguētis & aromatibus refertum, venerando in loco depositum fuit.

Capite ple-
ctitur.

VITA ET MARTYRIVM SANCTI CHILIANI Episcopi, Colomanni Presbyteri, & Totnani Diaconi. Ex ea quę integra fide extat apud V. P. Surium. Coronati sunt Anno Incarnati verbi 689. sedente Sergio Papa, & Imperante Iustiano Iuniore.

Vide Tom. 8.

Annal. &

Notat. In

Martyr. Ro.

C. Baron.

*Kilianus.

8. Iulij.

Patria eius.

BEATVS *Chilian^o, ex Scotia, quę & Hi-bernica dicitur, nobili in primis prosapia oriundus, in ipsa pueritia liberalibus traditus studijs, eò breui perfectionis devenit, ut spretis cunctis mundi huius illecebris, ad monasterium tãquam salutis portum vnum omnium tutissimum cõfugerit. Ibi verò assiduis ieiunijs, vigilijs, precibus, & diligenti rerum diuinarum commentatione, in stadio pietatis, Sacerdotio initiatus, tantum profecit, ut ab omnibus propter sanctitatis opinionem ad gubernandi curã electus, maximam nominis celebritatem consecutus fuerit. Cumque fama beati viri longè lateque crebesceret, veritus ne tandem populi favore multorumq; applausu in crimen inanis glorię incideret, accitis quibusdam socijs, san-

Fit mona-
chus & mo-
nasterij præ-
fectus.

Venit Herbipolim.

etioris vitæ studio acriter incensus, per Britanniam Galliasque in Germaniæ Prouinciā, tūc quidē orientalem Franciam nuncupatam, comigravit. Ibi aliquamdiu in oppido VVirtzburg vitam inter incredulæ gentis feritatem exegit, paratus pro earum salute Christi quæ gloria sanguinem fundere. Interim tamen à verbo prædicationis abstinuit, donec Pōtificis Summi auctoritate, quam tunc eximia eruditione vir Conon administrabat, in opus Euangelij cum potestate mitteretur. Et quia Hibernia, propter Pelagianæ hæresis contagionem, Apostolica censura damnata erat, vt eo nexu solueretur, Romam petijt, & corā animi sui proposito, Pontifici luculentis sanè verbis exposuit. Pontifex summa viri pietate & eloquentia delectatus, plurimumque gauisus, eum Herbipolensem antistitem perampla cum potestate creauit, propositoque æternæ retributionis præmio alacrem in opus Euangelij à se dimisit.

Hibernia Pelagiana hæresis quondam sedata.

Ordinatur Episcopus Herbipolensis.

Multos ad Christum conuertit.

Chilianus igitur Vrbe cum Colomanno presbytero & Tornano Leuita egressus, ad locū destinatum peruenit. Nec morā, gentis idiomate iam antè utcumque instructus, diuini verbi pabula incredulis ministrare, signis & virtutibus perfidiam conuincere, rebelles mentes eloquentiæ vi Christo subdere, deniq; cuncta ita peragere, vt magna populi multitudo libenter Christo nomina daret. Princeps loci quem Gosbertum vocabant, vir magno ingenio præditus, audita fama Chilianī, rerumque gestarum gloria, eum ad se vocauit, & acrem satis disputationem instituit, vt argumentis vtrinque oppositis disceret, cuiusnam potius diuinus cultus, Dianæ (quæ sum-

Gosbertus Dux Franciæ.

summa apud illum in veneratione erat) an verò Christo tribuendus esset. Porro Chilianus secundo tertiove congressu, verborum sententiarumque gravitate adeò Principis permouit animū, ut nihil in re tam salutari cunctandum existimans, se totum antistiti committeret; cuius documentis diligenter instructus, proximo Dominicæ resurrectionis die cum multis alijs, dato nomine, lustralibus aquis expiatus est: pristiniq; erroris absolutionē ita promeruit, ut deinceps maxima virtutum incrementa ad perceptā baptismi gratiam adijceret. Vnum tantum erat, idq; maximum, quod viri salutem in extremum periculū trahere videbatur. Erat ei coniunx *Geila nomine, quæ quondam fratri ipsius, matrimonij iure copulata fuerat. Eas nuptias vir præclarus in ipsis fidei initijs idcirco prohibere noluit, ne Princeps ea re absteritus, susceptæ fidei poenitudine duceretur. Distulit ergo egregius martyr in aliud tempus magis opportunū; quo quidem in familiari colloquio sic Principē allocutus fertur; Fili mi, quem per Euangelium Christo genui, equidem valdè gaudeo profectu fidei tuæ; sed multum me mouet, quòd illicitis nuptijs implicatus, grauius adhuc de æterna salute periclitaris. Nam monente Apostolo Iacobi 2o

Dux franconie creditur baptizatur cum multis alijs.

**Alij Gislam, Alij Geilanam vocant.*

Iacobi 2o

Audiēs hæc Princeps, primum stupore hæsit, deinde alta trahens suspiria, (vehementer enim vxorē suā diligebat) tale fertur dedisse respōsū; Equidē audiui, te docēte, pater, nihil Christi te. su amorī præponendum; atq; ideò, quamuis incredibili sanè amoris vinculo vxorem hanc mi-

*Geila Ducis
coniunx me-
ditatur cedere
S. Chiliano.*

*Visto S. Chi-
liani.*

*S. Chilianus
cum socijs
necatur.*

*Burgūda mu-
lier sanctorū
sanguinem
colligit lin-
teolo.*

hi sociauerim, tamen si ita salutis ratio postulat non inuitus dimittam. Sed quia nunc communis patriæ hostes nostris ceruicibus imminentes armis submouendi sunt, è prælio reuersus, viam modumq; excogitabo, vt eam à thoro separatā honestè dimittam. Hęc cū ad aures Geilæ peruenissent, (Quis enim fallere posset amantem) graui incanduit ira; prorsus vt viros sanctissimos ante mariti reditum sinè populari strepitu è medio tollere meditaretur. Itaq; iræ impatiētia & libidinis furore armata, duos crudelitatis suæ ministros spe præmiorū allectos nactus est, qui eius se desiderijs satisfacturos promittebāt. Nec latuit ea fraus virum sanctum, sed noctu secundum quietem, à quodam, habitu formaque pulcherrimo, admonitus, in futurum certamen cum suis excubabat. Illis igitur nocte concubia oratione vacantibus, carnifices strictis gladijs locum penetrarunt. Quos sacer vir intuitus: Amici, inquit, ad quid venistis? Vos implebitis præceptum, nos cursum consummabimus. His dictis, interfecti sunt, ibique cum sacris rebus terræ mādati, ne res gesta ad aliorum notitiam emanaret.

Sed erat nobilis quædam matrona Burgunda nomine; quæ à principio prædicationis eorum, sanctis viris adheferat, & propinquas valde sanctorum oratorio ædes habebat: Hæc tunc vigilijs intenta, diligenti studio rem gestam inuestigauerat, neque tamen timore prohibita pandit, sed fuscum sanguinem mundo linteolo collegit, locumq; summa veneratione profecuta, vigilijs & orationibus assiduè vacabat. Sceleratissima verò Geila, nè quo indicio sacra martyrum cor-

pora

pora proderentur, stratis plancis stabulum e-
 quorum in loco martyrij fieri iussit: verum iu-
 menta (vt fama tenet) honorem martyribus ex-
 hibetia, eo in stabulo (mirum dictu) nec stercus,
 nec urinam reddidere. Interea Princeps, profligato
 hoste reuersus, studiosè sanctos inquirere
 coepit, quos Geila peregrinationis ergò aliò
 profectos mentita est, suisq; lenocinijs credulū
 Principem à diligentiori quærendi studio auer-
 tit. Cumq; iam, quæ facta fuerant, alta obliuio-
 ne sepulta putarentur, ecce vnus eorum, qui ne-
 cè viris sanctis intulerat, subito à dæmone cor-
 reptus horribili voce clamauit; Chiliane, acriter
 me persequeris. Igne enim consumor: quod
 feci, calare non possum. Video imminere mihi
 gladium, tuo sanguine cruentatum. Talia voci-
 ferans, & proprijs se dentibus lanians, à præsen-
 ti ad poenas migravit æternas. Alter verò cædis
 sanctorum conscius, in rabiem versus gladio se
 petijt, effusisq; visceribus, per tormenta præsen-
 tis temporis ad æterna peruenit. Quisnā, Geila,
 tibi cernenti talia, sensus tunc erat infœlix; cru-
 ciatibus aucta furebas. Non multò post & ipsa
 bellua, à dæmonibus arrepta (dictu horrendum)
 nequicquā à suis detenta, cum magno crucia-
 tu & clamore horribili patratum scel⁹ pandēs,
 ad cruciatus, diabolo in omni æternitate para-
 tos migravit.

*Perussor
martyrum
se se prodit,
arreptus à
dæmone.*

*Geilam occu-
pat dæmon
& secum tra-
hit in tarta-
ra.*

His ita gestis, aiunt Gosbertum à seruis suis
 interemptum; filiumque eius principatū deie-
 ctum; cognatos affinesque eorum à contribuli-
 bus tanta perpeffos, vt vix aliqua eis Reipubli-
 cæ dignitas ea in prouincia relicta sit. Et qui-
 dē quæ horum malorum vera causa fuerit, no-
 uit

*Gosbertus
Dux à seruis
proprijs in-
terimitur.*

*Hæc Baron.
in Notat.*

*Martyr. Ro.
ex Democha-
ris lib. de Sa-
crificio Misse*

uit ille, quem nullum secretū latet, Iesus Chri-
stus viuorum & mortuorum Iudex; Veneranda
porrò SS. Martyrum corpora, per S. Burchardū
Episcopum eleuata sunt, & in basilica à se ere-
cta recondita; Idemq; à Romano Pontifice im-
petrauit, vt iisdem sanctis, honor martyribus
debitus deferretur. In eius templi crypta, hi
versus fuere scripti, iisdemq; hætenus ibidem
leguntur.

Hi sunt, Herbipolis, qui te docuere magistri;

Qua verum coleres religione Deum.

Impia quos tandem iussit Geilana necari;

Celauitq; sub hunc corpora cæsa locum.

Ne turpi sinè laude situ defossa iacerent,

Corpora Burchardus sub monumenta locat.

Vide Ioan.

*Molan. In In-
diculo SS.*

Belgij.

VITA S. LANDRADAE VIRGINIS

*ex ea quam Theodoricus Abbas conscripsit. Flo-
ruit tempore Clodouei 2. Francorum Regis, cui
& Sanguine iuncta fuit. Sedente Martino Papa,
qui claruit (vt patet 8. Tom. Annal. C. Baronij)
Anno Domini 649. &c.*

8. Iulij.

*Landradæ
genus clarū.*

VIRGO Landrada inclita Francorum stir-
pe, quam Maioris domus appellant, pro-
genita, suis ipsa meritis totam familiam
egregiè nobilitauit ornauitq;. Vnica parentibus
tanto illis charior fuit, quanto in illa abinde à
pueritia, maiora prudentiæ & virtutis indicia
lucebant. Postquàm exactis pueritię annis parē-
tes eam nuptui tradere vellent, illa tanta apud
eos grauitate perorauit, vt ipsos penè parentes
de